

[Alfred Jensen.]

om, at denne bane er nødvendig. Jeg er endvidere enig i, at den gamle statsgaranti med sikring af 4 pct. til aktionærerne ikke skal fortsætte. Jeg og min gruppe understøtter også regeringens standpunkt i så henseende, at der ikke kan være nogen forpligtelse til at fortsætte med garantien udover det tidspunkt, koncessionen er gældende. Hvad der kommer ud af sagsanlægget, er en anden sag, men vi har altså den opfattelse, at garantiforpligtelsen må ophøre samtidig med koncessionens udløb.

Forsåvidt er der altså adskillige ting, som min gruppe er enig med regeringen i denne sag vedrørende, men der er også ting, vi ikke er enige i, bl. a. dette, at det hidtidige aktieselskab nu skal afløses af et andet, og det ændrer ikke noget i vor uenighed med regeringen, at dette aktieselskab så at sige er et offentligt aktieselskab i den forstand, at det er bykommunerne, en amtskommune og staten, der danner dette selskab. Vi har den opfattelse, at ved koncessionens udløb bør staten overtage de lollandske baner.

Jeg overser ikke, at der i den tid, der kommer, kan komme krav fra andre privatbaner om statsovertagelse, men jeg vil dog — uden at tage stilling til problemet i dets helhed — mene, at der er forskel på, hvilke baner der tales om. En bane som den, der her er tale om, har jo som allerede fremhævet stor betydning for egnens befolkning, og det ville vel også være helt urimeligt, om der ikke var jernbaneforbindelse med en så stor by som Nakskov. Jeg ser imidlertid ikke, at det er rimeligt at skyde de økonomiske byrder ved opretholdelsen af en sådan banes drift fra sig og over på egnens kommuner, således som det sker efter den overenskomst, der her foreligger. Hidtil har det været sådan, at staten har garanteret, medens kommunerne på sin vis har været helt fri for forpligtelser.

Når man taler om, at der må ske en ændring i byrdefordelingen mellem stat og kommuner — og det gør vi jo, når skatteforslag behandles — og herved selvfølgelig tænker på, at kommunerne skal lettes, forekommer det mig urimeligt, at man ikke tager mere vidtgående hensyn til kommunerne også i sager af denne art.

Efter min mening må man se med betydeligt større velvilje på trafikvæsenets

ordning i de afsidesliggende kommuner. Der ofres jo adskilligt, når det drejer sig om trafiklinier i og i nærheden af hovedstaden, og det er i sin orden, for disse problemer skal klares. Jeg ved meget vel, at der kan henvises til, at det i adskillige tilfælde er god økonomisk forretning, og at de privatbaner, der her er tale om, og de privatbaner, der bliver tale om fremefter, ikke er så god økonomisk forretning, men at de tværtimod vil være tabgivende virksomheder.

Efter vor opfattelse må man betragte det hele som eet stort problem, een stor forretning, og tage stilling til spørgsmålet ud fra det synspunkt, at der i en sådan forretning må være visse områder, der giver underskud. Det er klart, at de tyndt befolkede egne vil have vanskeligt ved at klare trafikken på en nogenlunde rentabel måde, således som det kan ske i hovedstadsområdet. Vi har ikke den opfattelse, at den måde, hvorpå problemet søges løst her, er den rigtige, og det er derfor ikke med særlig velvilje, vi ser på det lovforslag, som her er til behandling.

Jeg kan jo ikke nære noget håb om, at man i udvalget vil rejse spørgsmålet om statsovertagelse med en sådan styrke og kraft, at forslaget vil vende tilbage i ændret skikkelse i retning af det, jeg har udtalt ønske om. Jeg må vel tværtimod regne med, at udvalget vil bøje sig for de aftaler, der er truffet, og at der fortsat vil være privatbane på Lolland-Falster i en betragtelig tid fremover; men jeg undlader ikke at gøre opmærksom på, at vi ikke ser med velvilje på en sådan løsning, og at vi forbeholder os vor stilling, når lovforslaget kommer til afstemning.

Hans Hansen (Rørby): Det udvalg, der blev nedsat for at finde frem til en løsning af problemet, fik forelagt tre alternativer, og i begyndelsen af forhandlingerne var det lidt usikkert, hvad man ville samle sig om: enten som det første statens overtagelse af banerne, hvilket også er omtalt her i dag, som det andet: indførelse af en rutebildrift til delvis overtagelse af persontrafikken, eller som det tredje: dannelse af et nyt selskab til videreførelse af driften. Udvalget samlede sig om det sidste, og den overenskomst, der blev sluttet mellem staten, Maribo amts-